

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3486/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítéltábla Gpkf.IV.25.146/2021/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Varga István ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 1.1. Az indítványozó jogi személy útépitésre vonatkozó közbeszerzési pályázatot nyert konzorciumban. A konzorcium másik tagja elszámolási vitákba bonyolódott az alvállalkozóival, akik a kiegyenlítettlen követeléseik érvényesítése céljából önhatalmúlag lezárták az építési terület egy részét. Az indítványozó a helyi önkormányzat jegyzőjéhez fordult birtokvédelmi kérelemmel, aki annak nem tett hatékonyan eleget. Az indítványozó csak átütemezéssel, kapacitásnöveléssel tudta megoldani, hogy a közbeszerzési pályázatot határidőben teljesíteni tudja, illetve megállapodást kötött az alvállalkozókkal, amelynek keretében megvásárolta ezen alvállalkozóknak a konzorcium másik tagjával szemben fennálló követeléseit. E követelések összegét hitelezői igényként jelentette be a konzorciumi partnerrel szemben a felszámolási eljárásban, azonban a másik tag nem rendelkezett forrásokkal arra, hogy ezen igényt akár részben is kielégítse.
- [3] 1.2. Az ezzel összefüggésben felmerült anyagi kára megtérítése miatt az indítványozó pert indított a helyi önkormányzat és annak polgármesteri hivatala ellen, amelyet az elsőfokú bíróság a jegyző mulasztása és a kár közötti okozati összefüggés, valamint az érdemi és kirívó mulasztás hiányára tekintettel elutasított. Döntését a másodfokú bíróság azonos érvek mentén helyben hagyta, a Kúria pedig az okozatosság hiányára alapozva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [4] 1.3. A jogerős ítélettel szemben el nem bírált tények megjelölésével és az Európai Unió jogának súlyos sérelmére hivatkozással az indítványozó perújítási kérelmet terjesztett elő. A perújítási eljárásban első fokon eljáró bíróság a jogerős ítéletet a tényállás kiegészítése mellett hatályában fenntartotta, mivel az új tények sem alapoztak meg attól eltérő következtetést. Ezen ítéletet a perújítás során másodfokon eljáró bíróság hatályon kívül helyezte és a perújítási kérelmet mint – mind a belső, mint az uniós jog szerint – érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította, mert álláspontja szerint nem álltak fenn a perújítás feltételei, a kérelemben említett egyes tények nem újak vagy nem alkalmasak a perújító számára kedvezőbb határozat meghozatalára.
- [5] 1.4. E másodfokú végzés ellen az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amit az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye hiányában visszautasított.
- [6] 1.5. Az indítványozó ismételt perújítási kérelmet terjesztett elő, amelyben előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet is előadott. Perújítási kérelmének alapja az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-620/17. számú ítélete és C-362/18. számú végzése, amelyek a perújítás lehetőségét – amennyiben az biztosított – a jogerős bírósági határozatokra vonatkozó belső jogi szabályokkal azonos feltételek mentén megnyitják az EUB döntéseire alapozva is. Kérelmét a régi Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára alapította arra hivatkozással, hogy az EUB ítéletei a megengedhetőség szempontjából a jogerős beföldi határozattal és az Alkotmánybíróság határozatával esnek egy tekintet alá. Az indítványozó kérelmét azzal indokolta,

hogy az első perújítási eljárásban nem bíralták el az általa megjelölt tényeket és határozatokat, illetve hogy a határozatok sértik az uniós jogot, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét.

- [7] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kérelem részben elkésett, részben érdemi tárgyalásra alkalmatlan. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy a perújítás alapja alapvetően ténybeli ok lehet, bírósági határozat pedig akkor, ha olyan kérdésre vonatkozik, amely az alapper előkérdése volt. Az elsőfok kifejtette, hogy a perújítás szempontjából az EUB ítélete a nemzeti bíróság ítéletével egyenértékű, de jelen ügyben nem állnak fenn a perújítás feltételei: az EUB döntéseit nem a perújítással támadott jogerős ítélettel elbírált jogvita tárgyában hozták, illetve nem állnak az alapügyben eldöntendő kérdéssel szoros, az érdemi döntésre kiható összefüggésben. Ennek megfelelően a kérelmet elutasította. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésével összefüggésben kifejtette, hogy az EUB gyakorlata világos és egyértelmű, további értelmezést nem igényel, így ezt az indítványt is elutasította. E végzést a másodfok az indokolás részleges megváltoztatása mellett helybenhagyta, az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasította. Álláspontja szerint az EUB ítéletei nem a fenti okokból nem alkalmasak perújításra kérelem megalapozására, hanem azért, mert azokra tekintettel a nemzeti jog nem teszi lehetővé, az uniós jog pedig nem teszi kötelezővé a perújítást.
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Veszprémi Törvényszék 7.G.40.008/2020/32. számú végzése és a Győri Ítéltábla Gpkf. IV.25.146/2021/10. számú végzése sérti az Alaptörvény 28. és E) cikke fényében értelmezett, a XXVIII. cikk (1) bekezdése által védett tisztességes eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz fűződő jogát, ezért azok alaptörvény-ellenesek. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az említett bírósági döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [9] 2.1. Az indítványozó panasza két indítványelemet tartalmaz.
- [10] Az első indítványelem kapcsán az indítványozó előadta, hogy a támadott végzések sértik a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel kereseti kérelme nem került teljes egészében elbírálásra, és annak uniós jog alapján történő tényleges elbírálására már nem is lesz lehetőség, a döntés így sérti, kiüresíti az uniós jogot is. Álláspontja szerint a régi Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjának helyes, uniókonform, analógiára épülő értelmezése az EUB döntéseket is magába foglalja, ennek ellenére a másodfokú bíróság e perújítási okot számára tudatosan nem kívánta biztosítani, ami az Alaptörvény 28. cikkének helytelen értelmezéséből fakad.
- [11] A második indítványelem kapcsán az indítványozó előadta, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó kérelmek elutasítása alaptörvény-ellenes, sérti a törvényes bíróhoz, a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogát. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság nem fűzött kellő indokolást az elutasításhoz, illetve az általa előterjesztett kérdésekkel ellentétes, azok tartalmát tagadó következtetésre jutott. Az indítványozó kifejti, hogy amennyiben a bíróság az uniós joggal ellentétesen nem kezdeményez előzetes döntéshozatali eljárást, azzal a törvényes bíróhoz való jogát sérti, mivel az általa hivatkozott 26/2020. (XII. 2.) AB határozatban rögzítettek szerint: „ha az eljáró bíróság ténylegesen kezdeményezte az előzetes döntéshozatalt, akkor ennek elbírálása során az EUB is törvényes bírónak minősül.”
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [13] 3.1. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata nem zárja ki azt, hogy a perújítási indítványt elutasító bírósági döntés is önállóan támadható legyen az Abtv. 27. §-a szerinti panasz benyújtásával, ebben az esetben azonban kizárólag a perújítási indítvány elbírálását elvégző bíróságok eljárásának, jogértelmezésének az alkotmányossága, így tehát a perújítási indítvány tárgyában hozott bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálható [lásd például: 3014/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [12]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [14] 3.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.

- [15] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételeknek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó egyértelmű hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, amelyek megsemmisítését kifejezetten kéri, megindokolva azok Alaptörvénybe ütközését.
- [16] 3.4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [17] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyekben – az alapügy felpereseként – a perújítást kezdeményező fél volt.
- [18] Az indítványozó által alkotmányjogi panasszal támadott másodfokú bíróság bírósági eljárást befejező végzése ellen nincs helye fellebbezésnek, az indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [19] További törvényi feltétel, hogy az indítványozónak az Alaptörvényben foglalt jogai sérelmét kell állítania. E feltételnek is megfelel az indítvány, mert a jogi személy indítványozó hivatkozhat az Alaptörvény általa felhívott rendelkezéseire.
- [20] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet kell állítania vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia. E két feltétel alternatív jellegű, ezek bármelyike alapul szolgálhat a befogadásra.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy jelen alkotmányjogi panaszban foglalt egyik indítványelemmel összefüggésben sem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség. Az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető érveket a tisztességes eljáráshoz való jog, a törvényes bíróhoz való jog és a jogorvoslathoz való jog megsértésével összefüggésben, érvelése ténylegesen a bírói jogértelmezés felülbírálatára irányul, ami az Alkotmánybíróságot negyedfokú szuperbíróság szerepébe kényszerítené. „[A] »jogot« végül is a bíróságok saját értelmezésük szerint állapítják meg.” {3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}
- [22] „A hatalommegosztás elvéből következik, hogy a jogalkalmazás, ennek keretében az alkalmazandó jog megválasztása a bíróságok feladata, ezért a sérelmezett határozatot hozó bíróságnak kellett állást foglalnia abban a kérdésben is, hogy a perújítás megengedhetőségéről történő döntésnek van-e uniós jogi érintettsége, illetve hogy uniós vagy nemzeti jogot kell-e alkalmaznia az e kérdésben történő határozathozatal során. A jogválasztás, és részben ennek eredményeként a döntés jogszerűsége azonban nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, ezért az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a helytelen jogválasztásból fakadó jogsértés orvoslására.” {3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [23] „Az Alkotmánybíróságnak csak a bírói jogértelmezés alkotmányossági szempontú vizsgálatára van hatásköre, ezért alkotmányjogi panaszt önmagában a jogértelmezés, jogalkalmazás vélt vagy valós hibájára nem lehet alapítani, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]} Márpedig a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően az indokolás indítványozó által sérelmezett hiányosságai kapcsán rámutatott arra, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség pusztán azt a minimumkövetelményt támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki, nem szükséges minden egyes részletre {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]; 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság jelen döntésével megerősíti következetes gyakorlatát, miszerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes eljárás (*fair trial*) „egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [47]} Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is

- hangsúlyozza, hogy önmagában az eljárási szabályok megsértése egyébként sem vezetne szükségképpen a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelméhez {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [34]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogból az a jog vezethető le, hogy a jogorvoslati eljárást az eljárási szabályok betartása mellett lefolytassák és ennek keretében érdemben megvizsgálják a jogorvoslati kérelemben írtakat. Ugyanakkor nem következik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből, hogy a kérelemnek minden körülmények között helyt is kell adni {lásd például: 3347/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [50]}. Az indítványozó a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott elsőfokú döntés ellen jogorvoslattal élhetett, és benyújtott jogorvoslati kérelmét a másodfokú bíróság el is bírálta. Erre tekintettel a jogorvoslathoz való jog sérelme jelen esetben nem merül fel {lásd hasonlóan: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}. Rámutat továbbá az Alkotmánybíróság arra, hogy következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog alkotmányos védelmi köre nem terjed ki a rendkívüli, azaz a jogerős határozatokkal szemben igénybe vehető jogorvoslatokra, így a perújításra sem {pl. 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [16]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában már vizsgálta az előzetes döntéshozatali eljárás jellemzőit. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a magyar bíróság előzetes döntéshozatali eljárási kötelezettsége „az Európai Unióról szóló Szerződés 5. cikkéből, másrészt az Alaptörvény E cikk (2) bekezdéséből fakad” {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés a tagállami bíróságok és az Európai Bíróság között teremt kapcsolatot, a peres felek ugyan indítványozhatják előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, de az eljáró bírónak diszkrecionális joga van annak eldöntésére, hogy megkeresi-e az EUB-t. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése a bíróság számára lehetőség, azonban az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikk (3) bekezdése alapján, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az EUB-hoz fordulni {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [17]–[23]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság az EUB által a CILFIT-ügyben lefektetett elvi tételket megerősítve megállapította, hogy „a kötelezett bíróságoknak nem kell előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezniük, ha (1) azt állapították meg, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagyis a kérdésre adott válasz nem befolyásolhatná érdemben a jogvita megoldását; (2) a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést az EUB már értelmezte; (3) a közösségi jog helyes alkalmazása annyira nyilvánvaló, hogy az minden ésszerű kétséget kizár” {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az EUMSZ 267. cikk (3) bekezdése szerinti, előterjesztésre jogorvoslati lehetőség hiányában főszabály szerint köteles bíróságoknak is „van tehát mérlegelési lehetősége a tekintetben, hogy a Bírósághoz [EUB] fordulnak-e előzetes döntéshozatali kérvényre, de csak a fentebb ismertetett szűk körben. Az Alkotmánybíróság e tekintetben osztja az EUB álláspontját, azaz az előterjesztési kötelezettséget nem tekinti automatikusnak és feltétlennek. A tagállami bíró mérlegelési jogkörébe tartozik tehát annak eldöntése, hogy előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményez, avagy sem.” {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [28]–[29]} „Az Alkotmánybíróság az EUB előzetes döntéshozatali eljárását az Alaptörvény E cikk (2) bekezdésén alapuló intézményesített együttműködés részének tekinti. Az indítványozó azon kiinduló érve, mely szerint az uniós jog értelmezése kapcsán az eljáró bíróság az EUB-hoz fordulhat, nyilvánvalóan következik az Alaptörvény E cikk (2) bekezdéséből és az EUMSZ 267. cikkéből, így ha az eljáró bíróság ténylegesen kezdeményezte az előzetes döntéshozatali, akkor ennek elbírálása során az EUB is törvényes bírónak minősül.” {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [27]}
- [29] Az Alkotmánybíróság ebből fakadóan megerősítő jelleggel ismét megállapítja, hogy mivel az előzetes döntéshozatali eljárás a bíróságok közötti intézményesített együttműködés keretében értelmezendő, az nem a fél perben érvényesíthető alanyi joga, ezért a törvényes bíróhoz való jogát az eljáró bíróságok döntése nem sérthette meg {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [27]}. Az EUB csak akkor és annyiban minősül törvényes bírónak, amikor és amennyiben az eljáró bíróság kezdeményezi az előzetes döntéshozatali eljárást, jelen ügyben azonban erre nem került sor. E kezdeményezés azonban nem az indítványozó alanyi joga, az intézményesített együttműködés keretében történő döntésmérlegelési jogkörbe tartozó törvényességi kérdésnek tekintendő, így az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja. Hangsúlyozta ugyanakkor az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadóan, hogy „az eljáró bíróságnak függetlenül attól, hogy kötelezettnek minősült-e vagy sem, továbbá függetlenül attól, hogy helyt ad-e a kezdeményezésre irányuló kérelemnek, avagy sem, alakszerű döntést kell hoznia a kezdeményezésről, és azt legkésőbb az ügydöntő határozatban meg kell indokolnia.” {26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [60]}

- [30] Ebből következően tehát az adekvát indokolás meglétének vizsgálata már alkotmánybírói hatáskör, elmaradása felvetheti a XXVIII. cikk (1) bekezdés sérelmének kételyét {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [28]}. Más szavakkal élve alkotmányos jog nem az EUB-hez forduláshoz, hanem az erről való – akár elutasító – döntés indokolásának meglétéhez fűződik. Jelen ügyben azonban – tekintettel az indokolási kötelezettségről fentiekben kifejtettekre is – nem merült fel alkotmányjogi jelentőségű probléma a kellő indokolás meglétét illetően, mivel az eljáró bíróságok eleget tettek indokolási kötelezettségüknek.
- [31] Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy bár az első indítványelemmel összefüggésben merülhet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a régi Pp. 260. § (1) bekezdésének uniós joggal való összeegyeztethetősége kapcsán, ugyanakkor arra nézve az Alkotmánybíróság már lefektette elvi tételeit. „Az Pp. 260. § (1) bekezdés a)–d) pontjai, valamint 262/A. §-a olyan kógens rendelkezések, amelyek kimerítő jelleggel határozzák meg a perújítás lehetséges okait, és azok kibővítésére a jogalkalmazónak nincs felhatalmazása, mint ahogy az Alkotmánybíróság és az EUB jogállásának, tevékenységének, az előttük folyó eljárásoknak az összehasonlítására sem rendelkezik ebben az összefüggésben kompetenciával a bíróság. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a polgári perrendi szabályozás jellegadó sajátosságaira, így különösen a perújítás, mint rendkívüli perorvoslat kivételes voltára figyelemmel az vetne fel alkotmányossági aggályokat, ha a zárt, kógens szabályozást például analógia alkalmazásával kiterjesztően értelmezné a jogalkalmazó, mivel az ilyen értelmezés meghaladná az Alaptörvény 28. cikke által meghatározott értelmezési kereteket, *contra legem* jogalkalmazáshoz, lényegében jogalkotáshoz vezetne.” {3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [29]}
- [32] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve korábban el nem bírált alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. november 9.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: IV/2848/2021.

